

Egy elméleti módszer kialakítása segédigés konstrukciók által kidolgozott potenciális modalitás azonosítására és leírására funkcionális nyelvelméleti keretben

Az előadásban bemutatandó korpuszalapú kutatás célja egy olyan elméleti módszer kialakítása segédigés konstrukciók által kidolgozott potenciális modalitás azonosítására, amely alkalmas ezen szerkezetek használatalapú leírására funkcionális kognitív nyelvelméleti keretben. Az elméleti keret választását indokoltá teszi az, hogy ezen kognitív nyelvelméleti megközelítés alkalmas a vizsgált jelenség forma-funkció pár szerinti leírására, valamint ezen keret nyelvhasználó-központú, a nyelvet nem idegeníti el a használójától, ezért alkalmas a használatalapú kutatás számára. A kutatás felhasznál magyar illetve nemzetközi szakirodalomban felhalmozott eredményeket és módszereket, ezzel megkísérelve integrálni őket egy magyar nyelvre specifikus azonosító módszer kidolgozásába. Az illokúciós beszédaktusok azonosítására kidolgozott Cost-Benefit Cognitive modell forgatókönyvi sémáit szintén alkalmazásba veszi a jelen kutatás összekapcsolva az erődinamikai modellel. A vizsgálat nem korlátozódik csupán a beszédaktusok vizsgálatára, kidolgozott szempontrendszer alakítása, bizonyos szempontok integrálása, valamint más szempontok elvetése indokolt, mert a nyelvileg aktivált és kidolgozott szereplők és körülmények viszonyrendszerét, amelyek részt vesznek a potenciális modalitásforrás kidolgozásában, kívánom leírni. A vizsgálat során a klaszterelemzés lépéseit követve válnak azonosíthatóvá a nyelvi adatok által kirajzolt mintázatok. A vizsgálati mintát a Magyar Nemzeti Szövegtárból (v2.0.5.) vételezi a kutatás.

„AZ INNOVÁCIÓS ÉS TECHNOLÓGIAI MINISZTERIUM ÚNKP-19-2 KÓDSZÁMÚ ÚJ NEMZETI KIVÁLÓSÁG PROGRAMJÁNAK

SAKMAI TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT.”

